

ARXIU MONTSERRAT PUJOL

(Molins de Rei, *1897-+1988)

Felicitació de Nadal de l'any 2013

Núm. 23

Bon Nadal, i feliç 2014. Nadal de Jesucrist, el Salvador, que és el centre de la Història. Què hi passarà? El que Déu vulgui. El "Senyor dels senyors" condueix el curs dels esdeveniments per a bé dels qui confien en ell. A més de nades incloc aquí pregàries, perquè el que ens correspon a nosaltres és pregar, sense tampoc abandonar mai ni la tasca ni l'esperança. Com Maria, la Mare del Messies, en el seu cant: "La meva ànima magnifica el Senyor... Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils... s'ha recordat del seu amor". I algun poema de caire franciscà, agraint el nou Papa a la divina Providència.

La donzella ha acceptat
i s'ha fet tabernacle
d'aquest Lliri gemat
engendrat per miracle.

I en son si virginal
ha sentit l'ambrosia
del miracle cabdal.
Déu vos salve, Maria! [1958]

NADALES

Enmig de la llum pura i el color
del bell Nadal atapeït de gloses,
estampeu-me dins l'ànima un petó...
Mentre us adoro amb les parpelles closes.
[1959]

A Maria

En les mans una arpa,
en el llavi un cant,
per tot el misteri
que ens omple d'encant.
En la falda vostra
tota la dolçor
de la carn rosada
del diví Infantó. [1959]

L'arbre florit de nostra fantasia
és per Nadal més pur i perfumat;
té uns fanalets amb llum de l'Establia
i un estel viu que brilla nit i dia
per fer senyal de que Jesús és nat.

El bes de pau es posa en cada galta,
més innocent, més dolç i més manyac.
Aquesta nit és pura i és més alta;
el cor, de goig, dintre la presó salta,
ferit d'amor per tan diví afalac. [1961]

NO VEIG LA PAU

Odis pel món, com un allau de feres
que condueix la grapa del maligne...
dintre els poblats i ran de les fronteres
homes rebels d'una conducta indigna.
De què serveix la pau que se'ns predica?
Què falla arreu que hi hagi tantes guerres?
S'ha fet palès que el mal en tot es fica,
deixant el camp curull de ses desferres.
Ara és l'avió, la presa conquistada
que sembla al món l'angoixa i la paüra;

ara és un banc, un cotxe, una ambaixada...
De què serveix fer ascensos en cultura?
Si entre les mans portem l'arma que mata,
la crueltat és la que arreu impera.
Si el mal pren peu i a tot arreu esclata,
el mot "germà" no és lletra mentidera?
Si en veritat examinem els passos
envers la pau, d'idees grans i nobles,
estrenyerem amb mansuetud els llaços
que fan més bons i més humans els pobles.
[1972]

SIGUEM SERENS

Per què el neguit tota paraula ofega
i ens deixa el cor pansit i anihilat?
Per què els sentits quan armem massa brega
prenen a dolls la nostra llibertat?

Quan ens sentim fermats entre cadenes
de pensament, que ens duen mal humor,
se'ns va gelant la sang dintre les venes,
oint molts vents, resaigües d'un rumor.

Fins que es desfà l'onada enfellonida,
d'un temps perdut, angoixa que ens forgem;
no ens ve el respir que arrenca una embranzida
per deixar lluny el camp que veiem erm.

Oh, com sofrim per coses lleus, incertes;
som forjadors de mals de tots estils.

Hem de tenir les portes ben obertes
per deixar entrar ocells, a cents, a mils.

Que ens donin goig; i, enmig esbatec d'ales,
cants alegrois, serenitat, amors:
Tonalitats d'estrelles i bengales,
projectant llum i flams de tots colors. [1977]

ORDRE

L'ordre dona un benestar
que ens harmonitza la vida,
ens gronxa dins un món clar
d'una pau amorosida.

I l'ordre és tan agraït
que paga l'esforç de sobres;
sobre d'ell s'eixampla el pit
i es multipliquen les obres.

Tot el temps que has esmerçat
ordenant diverses coses,
quan tindràs el temps comptat
et seran clavells i roses. [1977]

PREGÀRIES

Veniu al món sense bressol,
per ensenyar-nos la pobresa.
Vós que sabeu que tot ens dol
i que estem plens de mesquinesa,
feu-nos comprendre la grandesa
d'aixecar, al cel, els ulls i el vol. [1958]

Senyor! Sovint, sovint feu-me memòria
d'aquella eternitat plena de Vós,
on viurem tots, entre himnes de victòria...
Seguiré amb goig la dura trajectòria
fins que arribi a aquell terme venturós. [1959]

PENSAMENT

Dintre el cor una ànsia eterna
i en els ulls l'eterna llum;
en les mans l'alta llanterna
de l'amor que no es consum.

En la pensa dur la imatge
que per viure ens dona alè;
ella ens treu de l'esclavatge
per l'amor i per la fe. [1962]

SANT FRANCESC D'ASSÍS

Té feres a l'entorn i li són manses;
té el cor ferit i li degota mel;
té el llavi fresc per entonar lloances,
i en els seus ulls la flama d'un estel.

—Blanes, Solius, Barcelona, Badalona

Una anècdota d'aquesta tardor,

o com tenir la sort de trobar llibres de Montserrat Pujol en un tres i no res, gràcies a les noves tecnologies.

Un veí de Blanes que ens coneix, havent descobert la pàgina web de Montserrat Pujol pregunta on podria trobar algun llibre d'aquesta autora. "El poc que he llegit d'ella m'ha agradat molt, ja que és molt espiritual. Penso que tenia de ser una persona molt interessant de conèixer, m'equivoco?". Des de Solius ho consulto a un amic llibreter, llest i capaç de trobar llibres que ja no són a les botigues o que no hi han estat mai, i tot seguit m'indica dues llibreries de vell o semblant: en una de Barcelona tenen catalogat un exemplar de *Sempre en actiu*, i en una altra de Badalona en tenen un de *Que no s'ho emporti l'aire*.

"Parra vella..." [En record d'Antoni Canals Pujol]

Parra vella de soca tota oberta!,
fent d'ombrel·la a nostre vell terrat;
ta verdor, que esperances ens desperta,
ens atrau quan sentim del sol l'esclat.

T'acompanyen, fruint de la teva ombra,
els geranis coberts tant temps de flors;
plantes verdes cercant en la penombra
força i vida per fer reviure els cors.

El ventet, que els teus pàmpols acarona,
porta vida i frescor pels teus raïms,
i els ocells xerrotegen una estona
quan davallen de la claror dels cims. [1975]